DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3. Kor. Nr. 5. Pińczów, dnia 20. maja 1916.

82.

POŻEGNALNA ODEZWA.

Do ludności

Jeneralnego Gubernatorstwa!

Jego c. i k. Apostolska Mość, mój Najmiłościwszy Pan, raczył najłaskawiej zamianować mnie namiestnikiem Galicyi. Ustępuję przeto ze stanowiska jeneral-gubernatora.

Nie łatwo przychodzi mi opuścić ten kraj, do którego tak się przywiązałem.

Zarząd wojskowy starał się pod mojem kierownictwem według możności łagodzić w tym kraju skutki wojny, wspomagać w obecnych ciężkich czasach warstwy ludności, potrzebujące pomocy, jakoteż, o ile okoliczności na to pozwalają, sprowadzić na normalne tory gospodarcze i kulturalne życie tego kraju. Dalszy

ciąg tej pracy składam z całem zaufaniem w ręce swego następcy.

Wielu z pomiędzy Was popierało mnie gorliwie i ofiarnie w pracy dla dobra publicznego. Tym wszystkim dziękuję za to w imieniu własnem i ogółu.

Powaga, zdolności i gorliwość, które przy tej wspólnej pracy u wielu obywateli kraju z radością stwierdziłem, pozwalają powziąć jak najlepsze nadzieje co do przyszłości tego kraju.

Dziękuję również całej ludności za jej prawie że bez wyjątku nienaganne zachowanie się.

Żegnam Was zatem serdecznie i życzę temu krajowi błogosławieństwa Bożego; aby się pięknie rozwijał i doznał szczęśliwej przyszłości.

Lublin, 23. kwietnia 1916 r.

Eryk br. Diller, w. r. Jenerał Major.

83.

POWITANIE.

Do Ludności

Jen. Gubernatorstwa wojskowego!

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Najmiłościwszego Pana, obejmuję urząd jenerał-gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku witam jak najgorecęj ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nienagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu, skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin, dnia 9. maja 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, zbrojmistrz polny, w. r.

84.

MGG. B. 6200
M. A. Nr. 747/16

Ułatwienia w ruchu granicznym z Galicyą.

(Reprodukcya rozporządzenia c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 20-go marca 1916 r.).

Na podstawie § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 25. sierpnia 1915 dz. rozp. Nr. 35 i po porozumieniu się z c. k. Namiestnictwem galicyjskiem zarządza się, co następuje:

§ 1.

Mieszkańcy obwodów c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce, graniczących bezpośrednio z Galicyą, którzy wskutek czynności gospodarczych muszą częściej przekraczać granicę, mogą przechodzić do sąsiednich galicyjskich powiatów granicznych, jeżeli się zaopatrzą w wykaz czyli przepustkę.

Wykaz ten, wystawiony bezpłatnie przez dotyczącego Komendanta obwodu, lub przez organa urzędowe, przez niego w tym celu upoważnione, należy odnawiać po upływie 28 dni.

[C. i k. Komenda obwodowa w Pińczowie upoważnia na razie c. i k. posterunki żandarmeryi w Opatowcu, Bobinie, Koszycach i Kazimierzy wielkiej do wystawiania bezpłatnych przepustek granicznych dla mieszkańców miejscowości, należących do ich rejonów].

§ 2.

Taksamo mogą mieszkańcy sąsiednich galicyjskich powiatów granicznych przy identycznych stosunkach gospodarczych przechodzić na terytoryum przyległego obwodu granicznego na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce, jeżeli się zaopatrzą w legitymacyę przepisaną § 5 rozporządzenia c. i k. Namiestnictwa galicyjskiego z 30. lipca 1915 r. Nr. 18552 pr. Dz. u. kr. Nr. 33.

Legitymacya ta zaopatrzona w opis osoby ewentualnie w własnoręczny podpis posiadacza ma być wystawiona przez dotyczącego c. k. Starostę, lub organa urzędowe przez niego w tym celu upoważnione i jest ważna najwyżej 28 dni.

§ 3.

Wymienione w §§ 1 i 2 dokumenta legitymacyjne uprawniają do przekroczenia granicy tam i z powrotem tylko w miejscach granicznych w samej legitymacyi wyraźnie oznaczonych.

[Na razie dla obwodu pińczowskiego ustanawia się jako takie miejsce graniczne miejscowość Opatowiec. Przepustka graniczna ważna jest na graniczne powiaty galicyjskie: Dąbrowa (w Galicyi), Brzesko i Bochnia].

§ 4.

Przy pożarach i powodziach może straż graniczna dozwolić personalowi ratunkowemu na przekraczanie granicy bez legitymacyi.

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendę obwodową do wysokości, przewidzianej w Art. II. § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915, Dz. rozp. Nr. 30.

85.

MGG. B. 23339/16
M. A. 1190.

Straż graniczna—a użycie broni.

Niedawno zaszedł w jednym obwodzie wypadek, że mieszkaniec obszaru okupowanego, usiłujący—mimo wezwania żandarma do zatrzymania się — samowolnie przekroczyć granicę, został postrzelony, a następnie zmarł wskutek odniesionych ran.

Podając ten smutny wypadek do publicznej wiadomości, c. i k. Komenda obwodowa **ostrzega** równocześnie ludność obwodu, że organa straży granicznej są uprawnione do użycia broni na wypadek nie stósowania się do ich wezwania.

86.

MGG. E. Nr. 27940 / M. A. Nr. 1142/16

Czas letni.

Aby lepiej wykorzystać światło dzienne i oszczędzić materyałów do wytwarzania sztucznego światła, zaprowadzoną została w myśl rozkazu Wojsk. Generałgubernatorstwa Nr. 27.940 z 27. kwietnia nowa rachuba czasu (czas letni) na przeciąg 5 miesięcy w roku, a mianowicie od 1. maja do 30. września. W tym celu 30. kwietnia o godz. 11. wieczorem, średnio-europejskiej rachuby czasu **wszystkie zegary posunięto** o **jedną godzinę naprzód,** podczas gdy 30. września o godz. 1 po północy według rachuby czasu niniejszem rozporządzeniem ustanowionej wszystkie zegary zostaną cofnięte o 1 godzinę wstecz.

Wszystkie w obrębie obwodu pińczowskiego znajdujące się urzędy, komendy, załogi i instytucye, podlegające zarządowi wojskowemu, oraz urzędy gminne mają w odpowiedni sposób ogłosić i wykonać niniejsze rozporządzenie, ponieważ spóźnienia (na kolei, w sądzie, na poczcie i t. d.) z powodu nieznajomości tego przepisu nie będą uwzględniane.

87.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916, Nr. 54,

dotyczącego robót przy uprawie pól i żniwach.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Przymus gospodarstwa rolnego.

Kto rozporządza gruntem rolnym, winien ten grunt należycie uprawić i dbać o racyonalne zużytkowanie zbioru.

Artykuł II.

Komisye gospodarskie.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla rychłego i celowego zabezpieczenia robót polnych ustanawia się komisye gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1. stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże;

2. dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnemi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;

3. zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub nie zagospodarowanych.

Urząd członka komisyi gospodarskiej jest honorowym i nie można się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisyi.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisyę gospodarską. Komendant obwodu może połączyć kilka gmin w obszar jednej komisyi.

Każda komisya składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwodu mianuje członków komisyi, a na ich wniosek, przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisya natychmiast donieść Komendantowi obwodu, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwodu nadzoruje czynność komisyi gospodarskich, może rozwiązać komisye, które nie

dopełniają swych obowiązków, składać z urzędu członków komisyi i zastępować ich innymi. Przeciw takim zarządzeniom Komendanta obwodu niema odwołania.

§ 3.

Uchwały.

Komisyę gospodarską zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby; do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osięgnie, lub w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przedkłada się Komendantowi obwodu.

Jeżeli nie można zwołać komisyi na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem komisyi na następnem posiedzeniu.

Artykuł III.

Gospodarstwo rolne.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przedewszystkiem pokryć dobrowolną pomocą.

O ile to nie jest możliwem, winna komisya gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisyi gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1. duszpasterze, lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych;

2. osoby, które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych, o które chodzi;

3. samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotami tego samego rodzaju;

4. posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw oraz ich pomocnicy, o ile są niezbędni do utrzymania w ruchu przedsiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisya gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danem przdsiębiorstwie gospodarskiem i może zarządzić, aby użyczono tychże innemu przedsiębiorstwu w tejsamej gminie, które potrzebuje ich pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnemi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociągowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne.

Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza także wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możności

na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkowcy rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym) w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także gminy lub inne korporacye. Większe obszary, ktorych w ten sposób nie można użytkować, bierze Komenda obwodowa w zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojskowego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszystkie wydatki połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nie uprawione jeszcze 15. kwietnia 1916, jeżeli nie zabezpieczono ich racyonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy w miarę postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 8) winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia aż do przyszłorocznych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie zato przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się — o ile wydatność gruntu starczy — także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza; ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach, wynikających z przepisów tego paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisyi gospodarskiej; przeciw takim rozstrzygnięciom niema odwołania.

Artykuł IV.

Postanowienia wykonawcze i końcowe.

§ 10.

Sprawozdania z działalności komisyi.

Każda komisya gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10. czerwca tabelaryczne zestawienie zużytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1. i 15. każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Jenerał-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1 obowiązków co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawionych lub niedostatecznie uprawionych, i plonów z nich. Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodniona, będzie nadto, stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub areszt do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, tudzież zaniedbywanie obowiązków członka komisyi gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do trzech miesięcy.

Osobom, pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyczyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4—6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

88.

Ceny buraków cukrowych na kampanię w r. 1916/17.

Repro dukcya rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 31-go marca 1916 r.)

§ 1.

W umowach **o stałej cenie** buraków cukrowych, na kampanię w roku 1916/17. muszą cukrownie zobowiązać się do płacenia conajmniej K. 4.16 za 100 kg. określonej umową wagi netto, loko cukrownia, względnie loko stacya kolejowa, położona najbliżej miejsca produkcyi.

W umowach, przy których cena, płacona plantatorom stosuje się do oczekiwanej ceny cukru, musi **cena podstawowa** wynosić conajmniej 3 Kor. 50 h. za 100 kg.

§ 2.

Dla umów w sprawie dostawy buraków, zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują na kampanię w roku 1916/17 wyżej wymienione minimalne ceny, o ile w umowie nie zostały ustanowione ceny wyższe.

§ 3

Postanowienia w sprawie **dostaw ubocznych** (nasienie buraków, wytłoki, szlam i t. p.), w sprawie **kosztów dowozu i stopniowania cen** buraków, przyjętego dla dostaw loko stacya kolejowa, lub waga filialna, w stosunku do cen, obowiązujących przy dostawach wprost do cukrowni, które przyjęte zostały w umowach o dostawę buraków na kampanię r. 1915/16, obowiązują nadal dla umów, odnoszących się do kampanii r. 1916|17.

§ 4.

Wszelkie umowy w sprawie dostawy buraków cukrowych, które zostały zawarte nie z cukrowniami, względnie celem przeróbki buraków na inne produkta przemysłowe, a nie na cukier, ważne są w każdym poszczególnym wypadku tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 5.

Interesy załatwione wbrew postanowieniom tego rozporządzenia są nieważne.

Zawieranie, pośrednictwo lub przeprowadzenie podobnych umów karane będzie przez Komendę obwodową po myśli postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 30.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

89.

MGG. E. Nr. 24893
E. Nr. 12221/16

Zakaz sprzedaży śmietanki.

Ze względu na konieczność oszczędzania wszystkich źródeł tłuszczu, zabrania się ogólnie sprzedaży śmietanki; wyrabianie śmietanki dozwolone jest tylko do przerabiania na masło.

Z dniem pojawienia się tego ogłoszenia w dzienniku urzędowym c. i k. Komendy obwodowej jest podawanie (sprzedaż) kawy ze śmietanką w kawiarniach, cukierniach, herbaciarniach, restauracyach i t. d. zabronione.

90.

MGG. Nr. 19381|16.

E. Nr. 2894.

Oszacowanie szkód wojennych.

Po myśli rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 24. stycznia 1916, Nr. 19381 ex 1915 objął oszacowanie szkód wojennych w gminach wejskich i mniejszych miasteczkach (z wyjątkiem miast obwodowych) główny Komitet ratunkowy w Lublinie, który całą akcyą kieruje i w tym celu tworzy komisye szacunkowe rolne miejscowe, obwodowe i ziemskie.

Czynność tych komisyi szacunkowych rolnych służy **na razie tylko do celów informacyjnych,** a mianowicie do zestawienia wszystkich strat przez kraj poniesionych, zaś dla poszkodowanego wcale nie urasta z tytułu dokonanego oszacowania roszczenie do zwrotu szkód.

91.

Monopol spirytusowy i wódczany.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 22 kwietnia 1916, Nr. 55, dotyczącego monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

I. Rozdział.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą spirytusu rozumieć należy wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój.

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jeneral-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia, że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są w ogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom na ich prośbę pozwoloną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.

Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1 2, 3 i 6 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany; wyjątków od tego zakazu udziela Jeneral-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jeneral-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesyi na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II. rozdziału.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp.).

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatostwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przywozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny, po jakich c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje je handlarzom. Te ostatnie **ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie;** Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub od sprzedaży spirytusu lub wódki, wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

II. Rozdział.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesyonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesya może być także nadaną dla handlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu,

w szczególności:

1. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2),
2. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4),
3. dla wyszynku wódki lub handlu wódką w ilościach mniejszych niż pięć litrów.

Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do ich pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiednego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze, o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra.

Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, podawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument kancesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2 i 3, oraz, czy towar może być oddawany tylko handlarzom czy także wprost konsumentom.

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.

Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dnie lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.

Substancye niepłynne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacyi wódki, wolno sprzedawać tylko przeprzemysłowcom, uprawnionym do fabrykacyi wódki. Trzymanie takich substancyi w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

Apteki.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie podpada pod przepisy tego rozdziału.

Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek, dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

III. Rozdział.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wyskokowych konsumentom nie są zaskarżalne, jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uiścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Roszczenia powstałe z kilkakrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkania w tym samym domu zajezdnym, uważa się za jednolite roszczenie.

Długów, niezaskarżalnych w myśl ustępu 1, nie można też potrącać z wierzytelnośc dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów.

Nieważne są:

umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń, które według § 14 nie mogą być zaskarżone;

umowy najmu robotników, mocą których robotnik ma otrzymywać pędzone napoje, wyskokokowe na rachunek płacy.

IV. Rozdział.

Postanowienia karne.

§ 16.

Podawanie napojów wyskokowych niedorosłym i pijakom.

Nie wolno:

1. przy wyszynku lub handlu napojami wyskokowymi podawać lub pozwalać podawać tych napojów niedorosłemu dla jego własnego użytku;

2. częstować lub pozwalać częstować niedorosłego napojami wyskokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny.

3. pozwalać niedorosłemu, nad którym się ma nadzór, używać napojów wyskokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4. podawać lub pozwalać podawać napojów wyskokowych osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjęty w obrębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1. kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretensyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15), dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nieprawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącenia lub nieważności zastawu lub poręki;

2. zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretensyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wyskokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3. zawierać z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nieważną.

§ 19.

Kompentecya karna i wymiar kar.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową **grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.**

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

V. Rozdział.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wyda-

nia wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego.

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofnięta.

Koncesya musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15. maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 1. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasami, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są wyjęte z pod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przepisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 24.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyla się przepisy rosyjskie, tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszem rozporządzeniu, w szczególności bonifikacye przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. maja 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny w. r.

92.

Pobór opłat spożywczych w okupowanym obszarze.

C. i k. Generalne Wojskowe Gubernatorstwo w Lublinie zarządziło rozporządzeniem z dnia 4. maja 1916 F. A. Nr. 26869 wydanem wskutek reskryptu c. i k. Naczelnej Komendy Armii M. V. Nr. 28432/P z dnia 17. kwietnia 1916 oraz na mocy Art. 43 i 48 konwencyi hagskiej, normującej stosunki między państwami wojującemi—jak następuje:

I. Od drożdży prasowanych tak wyrobu tutejszego, jak sprowadzanych z za granicy należy pobierać podatek spożywczy i to według jednolitej stopy podatkowej - podobnie, jak w niemieckim okupowanym obszarze - po 32 (trzydzieści dwie) kopiejek od funta rosyjskiego.

Celem opodatkowania drożdży prasowanych należy używać banderoli.

Przy nakładaniu banderoli na drożdże wyrabiane w obszarze okupowanym należy stosować się do przepisów obowiązującej rosyjskiej ustawy o podatkach spożywczych.

Sprowadzone przesyłki drożdży prasowanych przekazuje urząd cłowy, celem nałożenia banderoli do oddziału straży skarbowej w Strzemieszycach, gdzie posiada austr. węg. kartel fabrykantów drożdży prasowanych hurtowne magazyny, w których się drożdże układa i opakowuje.

Bliższe szczegóły postępowania przekazowego zostaną ustalone dodatkowo w porozumieniu się z c. i k. Dyrekcyą Okręgu skarbowego w Krakowie.

II. Od wprowadzonych zapałek, tutek do papierosów (gilz) i bibułek nie będzie się pobierać podatku spożywczego, dopóki artykuły powyższe nie zostaną obłożone podatkiem spożywczym w niemieckim obszarze okupowanym.

Również od wyrabianych tutaj gilz i bibułek do papierosów nie będzie się pobierać podatku spożywczego, gdyż obecnie sprowadza się z zagranicy bibułkę tylko w kręgach i rulonach, a dopiero w obszarze okupowanym przerabia się ją na tutki (gilzy) względnie układa w książeczki.

Dlatego co do wspomnianych artykułów należy przyjąć, że podatek spożywczy jest już objęty nałożonem cłem.

III. Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 15. maja 1916.

Od wprowadzonych do obrotu handlowego przed tym terminem, a nie opodatkowanych według stopy wyszczególnionej w punkcie I drożdży prasowanych tansportowanych. lub znajdujących się w miejscach sprzedaży dnia 16. maja b. r. ściągnie się uzupełniający podatek dodatkowy w wysokości różnicy między dotychczasową a obecnie obowiązującą stopą podatkową.

Odpowiednie wskazówki otrzymały już tutejsze organa straży skarbowej.

93.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 9. maja 1916, Nr. 58.

dotyczącego sądownictwa.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Organizacya sądownictwa.

Sądownictwo, o ile nie jest przekazane Sądom wojskowym (polowym), sprawują po części Sądy pokoju w pierwszej instancyi, a Sądy Komend obwodowych w drugiej instancyi (sądownictwo niższe), po części zaś Trybunały w pierwszej instancyi a Sąd apelacyjny Jenerał-gubernatorstwa w drugiej instancyi (sądownictwo wyższe).

Artykuł II.

Sądownictwo niższe.

a) Sądy pokoju.

§ 1.

Sądy pokoju wstępują w miejsce dotychczasowych Sądów gminnych i Sądów pokoju.

Każdy Sąd pokoju sprawuje w swoim okręgu urzędowym sądownictwo we wszystkich sprawach, w których dotychczas właściwym był Sąd gminny lub Sąd pokoju.

Sędziów pokoju, ławników i sekretarzy mianuje Komendant obwodu, który może ich też każdej chwili usunąć.

Zresztą obowiązują co do składu i toku urzędowania Sądów pokoju przepisy obowiązujące dla Sądów gminnych.

Sędzia państwowy, ustanowiony jako sędzia pokoju, wydaje wyroki bez współudziału ławników.

§ 2.

Komendant obwodu może za zezwoleniem Jenerał-Gubernatora zarządzić w obrębie obwodu zmiany co do siedzib i okręgów Sądów pokoju; zarządzenia takie będą ogłoszone w dzienniku urzędowym.

b) Sądy obwodowe.

§ 3.

Wskutek środków prawnych przeciw rozstrzygnięciom Sądów pokoju orzeka Sąd Komendy obwodowej (Sąd obwodowy) w komplecie trzech sędziów, wliczając w to przewodniczącego.

Przewodniczy powołany przez Jenerał-Gubernatora państwowy sędzia cywilny lub jego zastępca. Jako wotantów powołuje Komendant obwodu, zależnie od stosunków miejscowych, państwowych sędziów cywilnych, przydzielonych do Komendy obwodowej lub sędziów pokoju.

Sędzia pokoju, który w I. instancyi był czynny jako sędzia w pewnej sprawie, nie może brać udziału w rozpatrywaniu tej samej sprawy w II. instancyi.

§ 4.

Sąd obwodowy i jego przewodniczący (§ 3, ustęp 2) spełniają wszelkie czynności sędziowskie i administracyjne, które według ustaw krajowych były przekazane zjazdowi sędziów pokoju lub przewodniczącemu tegoż, a nie zostały zastrzeżone innej władzy.

Przewodniczący sprawuje w szczególności bezpośredni nadzór służbowy nad Sądami pokoju. Może on zamiast miejscowo właściwego delegować aż do odwołania inny Sąd pokoju do rozpatrywania pewnej sprawy lub do prowadzenia sprawy opiekuńczej i powołać innego sędziego pokoju do przewodnictwa w radzie familijnej.

Artykuł III.

Sądownictwo wyższe.

a) Trybunały.

§ 5.

Do wykonywania sądownictwa w sprawach które nie są przekazane Sądom pokoju, ustanawia się w myśl artykułu I. Trybunały:

w Kielcach dla obwodów: buskiego, jędrzejowskiego, kieleckiego, miechowskiego, olkuszkiego, pińczowskiego i włoszczowskiego;

w Lublinie dla obwodów: biłgorajskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, janowskiego, krasnostawskiego, lubartowskiego, lubelskiego, puławskiego tomaszowskiego i zamojskiego;

w Piotrkowie dla obwodów: dąbrowskiego, nowo-radomskiego i piotrkowskiego;

w Radomiu dla obwodów: końskiego, kozienickiego, opatowskiego, opoczniańskiego, radomskiego sandomierskiego i wierzbnickiego.

Jenerał-Gubernatorstwo może w drodze rozporządzenia zmienić okręgi Trybunałów. Granice tych okręgów nie mogą przecinać granic obwodów.

§ 6.

Trybunał orzeka w komplecie trzech sędziów, wliczając w to przewodniczącego.

Przewodniczy powołany przez Jenerał-Gubernatora cywilny sędzia państwowy lub jego zastępca. Innych członków Trybunału mianuje Jenerał-Gubernator.

Przepisy, dotyczące załatwiania pewnych spraw przez sędziego jednostkowego, pozostają w mocy.

Trybunał spełnia dla obwodu, w którym ma swą siedzibę, funkcyę Sądu obwodowego (§ 3, ustęp 1, § 4).

b) Sąd apelacyjny Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 7.

Wskutek środków prawnych przeciw rozstrzygnięciom Trybunałów orzeka Sąd apelacyjny Jenerał-Gubernatorstwa w komplecie trzech sędziów, wliczając w to przewodniczącego.

Przewodniczy powołany przez Naczelną Komendę armii cywilny sędzia państwowy lub jego zastępca. Innych członków Sądu apelacyjnego mianuje Jenerał-Gubernator.

Artykuł IV.

Prawo nadzoru.

§ 8.

Jenerał-Gubernator może powołać na członków Trybunałów i Sądu apelacyjnego Jenerał-Gubernatorstwa także obeznanych z prawem obywateli c. i k. obszaru okupowanego i może ich każdej chwili złożyć z tego urzędu.

Osoby te, zarówno jak obywatele c. i k. obszaru okupowanego, powołani na sędziów pokoju lub ławników (§ 1, ust. 3), składają przy objęciu urzędowania przyrzeczenie, że będą wiernie wykonywać swoje obowiązki i rozstrzygać według prawa, ustaw i sumienia.

Przyrzeczenie odbiera od sędziów pokoju i ławników Komendant obwodu lub jego zastępca, od członków Trybunałów lub Sądu apelacyjnego Jenerał-Gubernator lub jego zastępca.

§ 9.

Przewodniczący Sądów obwodowych, Trybunałów i Sądu apelacyjnego winni wstrzymać każdy wyrok, zapadły pod ich przewodnictwem, jeżeli jest sprzeczny z prawem i ustawą i przedłożyć go wraz z proponowanym przez siebie wyrokiem w ciągu dwudziestu czterech godzin właściwemu komendantowi.

Właściwym komendantem jest dla Sądu obwodowego i Trybunału ten Komendant obwodu, na którego okręg urzędowy sprawa się rozciąga, dla Sądu apelacyjnego zaś Jenerał-Gubernator.

Komendant obwodu względnie Jenerał-Gubernator winien w ciągu ośmiu dni zatwierdzić albo wyrok wstrzymany, albo wyrok proponowany przez przewodniczącego; decyzya ta będzie następnie wydana z mocą obowiązującą każdego innego wyroku, wydanego przez ten sam sąd.

§ 10.

Nadzór służbowy nad całem sądownictwem sprawuje Jenerał-Gubernator. Może on wstrzymać każdy prawomocny wyrok, zarządzić powzięcie ponownej uchwały i przekazać je innym organom sędziowskim.

Jenerał-Gubernator, a co do Sądów pokoju także przewodniczący Sądu obwodowego (§ 4, ust. 2), mogą przynaglać załatwienie spraw urzędowych grzywnami do stu koron. Nałożenie grzywny musi być poprzednio zagrożone.

Artykuł V.

Pomoc prawna.

§ 11.

Sądy i inne władze winny sobie udzielać wzajemnie pomocy prawnej.

Z zastrzeżeniem wzajemności należy udzielać pomocy prawnej także sądom i innym władzom w Monarchii austryacko-węgierskiej, w Rzeszy niemieckiej i niemieckim obszarze okupowanym.

Korespondencya bezpośrednia ze sądami i władzami zagranicznemi (ustęp 2) dozwolona jest w bieżących sprawach administracyjnych i sądowych o tyle, o ile to jest potrzebne do szybszego rozstrzygnięcia sprawy. Sądy pokoju winny jednak i w tych wypadkach przedkładać Sądowi obwodowemu swoje pisma, zwrócone do władz poza obszarem okupowanym.

§ 12.

Wyroki sądów w Monarchii austryacko-węgierskiej, w Rzeszy niemieckiej i w niemieckim obszarze okupowanym, oraz ugody, zawarte wobec tych sądów, winny być we wszystkich sprawach cywilnych wykonane pod tymi warunkami i w tych granicach, które obowiązują ogólnie w odnośnem państwie dla wykonywania zagranicznych wyroków cywilnych.

O dopuszczalności wykonania należy rozstrzygać w myśl artykułów 1274 do 1281 ustawy o postępowaniu cywilnem. Przed rozstrzygnięciem można dopuścić zabezpieczenie powództwa w myśl artykułu 590 i nast. ustawy o postępowaniu cywilnem. Artykuł 1276 ustawy o postępowaniu cywilnem uchyla się z tem ograniczeniem, że musi być przedłożony nakaz wykonania lub poświadczenie sądu zagranicznego, że wyrok lub ugoda jest wykonalna. Wykonania może żądać wierzyciel wprost lub za pośrednictwem sądu zagranicznego.

Artykuł VI.

Przepisy ogólne i postępowanie.

§ 13.

Skarga kasacyjna jest w sprawach cywilnych niedopuszczalna; w sprawach karnych dopuszczalna jest tylko przeciw wyrokom Sądów pokoju, określonym w artykule 124 ustawy o postępowaniu karnem. O wniosku co do rewizyi lub kasacyi wyroku według artykułów 187, 794, 795 ustawy o postępowaniu cywilnem, oraz co do wznowienia postępowania według artykułu 180 i 934 ustawy o postępowaniu karnem rozstrzyga ostatecznie Sąd apelacyjny Jenerał-Gubernatorstwa.

Istniejący porządek instancyi w sprawach opiekuńczych (artykuły 1663, 1664 1670 ustawy o postępowaniu cywilnem) i w sprawach hipotecznych pozostaje bez zmiany. Komplet dla załatwienia spraw hipotecznych należy składać według odnośnych przepisów. O ile to nie jest wskazanem, może Jenerał-Gubernator wydać odmienne zarządzenie.

§ 14.

W sprawach karnych prowadzi oskarżenie publiczne przed Sądami obwodowymi, Trybunałami i Sądem apelacyjnym Jenerał-Gubernatorstwa urzędnik sądowy.

Jeżeli według ustaw krajowych w przewodzie sprawy cywilnej ma brać udział prokurator, a sąd uzna takie zastępstwo według stanu sprawy za potrzebne, należy ustanowić kuratora, który ma spełnić obowiązki prokuratora.

§ 15.

Obwieszczenia, które według dotychczasowych przepisów miały być zamieszczone w Dzienniku urzędowym byłego gubernatorstwa lub w Wiadomościach senackich, mają być umieszczone w Dzienniku rozporządzeń Jenerał-Gubernatorstwa dla austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce. Nadto może sąd zarządzić obwieszczenie w innych dziennikach i w inny sposób.

Postępowanie edyktalne nie może być wdrożone lub dalej prowadzone, jeżeli jest widocznem, że jeden z interesowanych nie może się o tem dowiedzieć i jeżeli mu przez to grozi niepowetowana szkoda. Natomiast można zezwolić na zabezpieczenie powództwa w myśl artykułów 590 i nast. ustawy o postępowaniu cywilnem.

§ 16.

§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. września 1915, Nr. 38 dz. rozp., ma opiewać:

„Dochodzenie prowadzi Sąd pokoju. W wypadkach § 1 rozstrzyga Sąd pokoju sam, jeżeli nie ma być według § 3 orzeczoną utrata uprawnienia przemysłowego, zamknięcie lokalu przedsiębiorstwa lub wykluczenie od zwiedzania targów. We wszystkich innych wypadkach ma być sprawa po ustaleniu jej stanu przedłożona do rozstrzygnięcia Trybunałowi.

Komendant obwodu może dla okręgów kilku Sądów pokoju przekazać badanie i karanie jednemu sędziemu pokoju. W postępowaniu sądowem ma być przesłuchany przynajmniej jeden rzeczoznawca."

§ 17.

Postanowienia wyjątkowe, zwrócone wyłącznie przeciw obywatelom Monarchii austryacko-węgierskiej lub sprzymierzonego z nią mocarstwa, są uchylone.

Artykuł VII.

Postanowienia końcowe i przejściowe.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1916.

Sprawy, które według przepisów tego rozporządzenia nie należałyby do sądu, w którym się toczą, wtedy tylko należy odstąpić, jeżeli do dnia 20. maja 1916 ustna rozprawa się jeszcze nie odbyła, ani też nie została wyznaczona; w innych wypadkach zaś winien sąd, który sprawą się zajmował, przeprowadzić postępowanie do końca. Toczące się sprawy opiekuńcze prowadzić ma nadal sąd, który dotychczas był właściwym.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

94.

MGG. E. Nr. 12891 / E. Nr. 8980 /16

Aprowizacya i obrót towarowy wewnątrz obszaru okupowanego.

C. i k. Jenerał-Gubernatorstwo w Lublinie, zmieniając i uzupełniając rozporządzenie Gubernialne z 2. lutego b. r. Nr. 1400|16 wydało rozporządzeniem z dnia 22. marca b. r. L. 12891 następujące przepisy, normujące sprawę aprowizacyi i obrotu towarowego.

I. Aprowizacya.

1). Zarządzone rozporz. Nr. 1400|16 **Komisye aprowizacyjne** należy bezzwłocznie utworzyć. Komisye te mają siedzibę w miastach obwodowych.

W skład komisyi wchodzą:

Referent handlowo-przymysłowy albo inny organ spełniający te funkcye z ramienia Komendy obwodowej jako przewodniczący i z reguły najmniej 8 a najwyżej 9 członków, a mianowicie:

1 przedstawiciel gminy miasta obwodowego.

1—3 przedstawicieli innych miast i osad targowych w obwodzie.

3 przedstawicieli obwodowego Komitetu ratunkowego.

1—2 przedstawicieli gmin wiejskich.

Liczba przedstawicieli miast i osad targowych ma się stosować do liczby i znaczenia tychże w obwodzie.

Komisye aprowizacyjne tworzą organ doradczy Komendy obwodowej przy ustalaniu tak zw. cen wytycznych na środki żywności.

2) Uwidocznienie cen wytycznych ma nastąpić na targach na jednej lub kilku dużych tablicach strzeżonych przez komisarzy targowych albo przez organa, czuwające nad ruchem targowym (policya targowa).

II. Obrót towarowy w obszarze okupowanym.

Celem ujednostajnienia obrotu towarowego między obwodami wydaje się odnośnie do § 4 rozp. Naczelnej Komendy Armii Nr. 47 z dnia 15. XII 1915 następujące postanowienia.

Zasady rozporz. Nr. 1350/15 na ogół pozostają w mocy.

Obwody, które wykazują nadwyżki w środkach żywności, mają obowiązek innym obwodom pomagać w aprowizacyi. Należy stawiać tamę zbytecznemu pośrednictwu handlowemu, powodującemu z chęci

zysku podrożenie towarów, jakoteż zwalczać jak najsurowiej przemycanie towarów poza granicę obszaru okupowanego.

Ze względu na różnorodność ograniczeń ruchu handlowego rozróżnia się następujące kategorye:

1) Towary zmonopolizowane:

Tu należą:

a) zboże (pszenica, mieszanka, żyto, jęczmiona, owies, kukurydza, hreczka, proso) (Rozporz. Nr. 20. Naczelnego Wodza Armii z 27. czerwca 1915 r. dz. rozp. cz. IV)

b) Mąka i przetwory mączne, len i rzepak,

(Rozporządzenie Naczelngo Wodza Armii Nr. 27. z 26. lipca 1915 dz. rozp. cz. VI)

Kupowanie wymienionych towarów, może odbywać się tylko przez organa c. i k. Zarządu Wojskowego.

c) Tytoń i wódka: dla handlu tych towarów istnieją osobne zarządzenia i przepisy.

2) Towary zajęte:

Tu należą:

a) Produkty i przetwory kartoflane z wyjątkiem spirytusu.

b) Słód i produkty słodowe (kiełki słodowe)

c) Karma treściwa.

d) Owoce i produkty olejne wszelkiego rodzaju, makuchy rzepakowe i lniane (MGG. Nr. 17948/1) i inne stałe pozostałości przy fabrykacyi oleju, także mielone.

e) Cukier buraczany z produkcyi obszaru okupowanego.

f) Melassa.

g) Nasiona rzepakowe i buraczane, siemię lniane i konopne, nasienie maku, nasiona wszystkich rodzajów traw, chmiel i rośliny wijące się.

h) Siano, koniczyna, słoma i sieczka.

i) Przędziwo lniane, nici wszelkiego rodzaju, juta, przędziwo konopne i jego odpadki, stare liny, gurty, płachty konopne itd.

j) Skóry wszelkiego rodzaju z wyjątkiem skór galanteryjnych.

k) garbnik i ekstrakty garbnicze.

l) Żywica i kalofonia, terpentyna i olej terpentynowy.

m) Surowe i wyprawione futra i skóry.

n) Wełna owcza, wełna trykotowa, na ubrania, na rękawiczki, do celów fabrycznych, wełna strzyżona ze zwierząt żywych, uzyskana przy garbowaniu, z płodów nieżywych i kuśnierska.

o) Szmaty wszelkiego rodzaju.

p) Drzewo na kolby karabinowe.

q) Maź pogazowa, jakoteż wszystkie lekkie i ciężkie oleje z mazi pogazowej.

r) Azbest surowy, wory z juty i wory wszelkiego rodzaju.

s) Surowce służące do wyrobu amunicyi: saletra, kwas azotowy, kwas siarczany, oleum (t. j. kwas siarczany przeszło 100 proc.) aceton, alkohol, gliceryna, octan wapniowy (MGG. Nr. 7017/15)

t) Gumy samochodowe, kauczuk surowy, stare gumy i kauczuk wszelkiego rodzaju itd.

Kupowanie tych towarów jest dozwolone tylko organom c. i k. Zarządu Wojskowego albo osobom, które do tego otrzymały wyraźne pełnomocnictwo; przy tem uważa się pozwolenie na wywóz wydane przez c. i k. Zarząd obrotu towarowego (Warenverkehrszentrale) za wystarczającą legitymacyę.

Sprzedaż i wywóz do innych obwodów, może się odbywać tylko za osobnem pozwoleniem c. i k. Zarządu wojskowego.

Zajętemi skórami półgotowemi czy gotowemi rozporządza wyłącznie Urząd zajęcia skór przy c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu.

3) Towary, którymi handel jest ograniczony:

Do tych należą:

a) Kartofle i buraki wszelkich rodzajów i ich produkty przetworcze.

b) Woły, owce, świnie, kozy, konie, drob wszelkiego rodzaju.

c) Świeże i przyrządzone mięso, dziczyzna.

d) świeże i marynowane ryby.

e) Jaja.

f) Mleko i produkty mleczne.

g) Słonina, roślinne i zwierzęce tłuszcze do pokarmów, jak również surowy łój i łój koński.

Do wywozu tych towarów z obszaru okupowanego, potrzeba pozwolenia c. i k. Zarządu obrotu towarowego; **do zakupna** pozwolenia tej Komendy obwodowej, w której obszarze kupno jest zamierzone. Kupcy z innych obwodów, mają się zgłaszać o zezwolenie kupna do Komendy z pismem polecającem tej Komendy obwodowej, na której obszar ma być dany towar przewieziony.

W piśmie polecającem należy dokładnie przytoczyć, czy kupujący jest zawodowym kupcem i czy uiścił podatek patentowy.

4) Towary wolne czyli takie, którymi handel jest dozwolony bez ograniczenia.

Tu należą towary niewymienione w punkcie 1. 2. 3. § 1. rozp. Naczelnego Wodza Armii Nr. 47 z 15. grudnia 1915 i wszystkie inne towary nieskontyngentowane (Punkt 5).

Handel tymi towarami nie ulega na obszarze c. i k. Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego żadnemu ograniczeniu. Natomiast do kupowania w celu wywozu z obszaru okupowanego jest potrzebne pozwolenie c. i k. Zarządu obrotu towarowego, o ile te towary są wymienione w § 1. wyżej cytowanego rozp. Naczelnego Wodza Armii.

5) Towary skontyngentowane:

(t. j. takie, które na podstawie certyfikatu Urzędów wywiadowczych z Monarchii zostały przywiezione do obszaru okupowanego) mają być zużyte według rozporz. MGG. Nr. 7985/16 w tym obwodzie, na którego potrzeby przez Urząd wywiadowczy zostały przeznaczone. Wywóz do innych obwodów jest dopuszczalny tylko za zezwoleniem pierwotnego obwodu.

Wyjątek stanowią tylko całkiem małe ilości towarów w bezpośrednim handlu na granicy sąsiednich obwodów, jeżeli tego miejscowe stosunki wymagają.

Zakaz wywozu obwieszcza się w tutejszym obwodzie z tem nadmienieniem, że za przekroczenie zakazu postanawia się sankcyę karną w ramach § 1. rozp. z 19. sierpnia 1915 Nr. 30, a to: grzywnę do 200 Koron lub areszt do 6 miesięcy.

95.

E. Nr. 9730.

Obwieszczenie,

dotyczące spisu zapasów najważniejszych artykułów spożywczych.

Ponieważ nie wszystkie obwody obszaru okupowanego są na równi zaopatrzone w najważniejsze środki żywności i mimo wielokrotnych ostrzeżeń ciągle jeszcze mnożą się wypadki niedozwolonego gromadzenia lub skupywania niezbędnych artykułów ogólnego użytku, zarządza c. i k. Komenda obwodowa spis najważniejszych artykułów spożywczych.

W myśl tego rozporządzenia nastąpi w obwodzie pińczowskim w czasie od 15. do 25. maja b. r. we wszystkich miejscowościach bez wyjątku spis zapasów: cukru, kawy, mydła, i świec.

Wszyscy mieszkańcy obwodu czyto wytwórcy, czy wielcy lub drobni kupcy, osoby fizyczne czy prawne, stowarzyszenia, spółki spożywcze albo osoby prywatne są zobowiązane zgłosić w powyżej wskazanym terminie znajdujące się w dniu zgłoszenia w każdym poszczególnym sklepie lub w prywatnem gospodarstwie całkowite zapasy: cukru, mąki, cukru mączkowego i krystalicznego, kawy palonej i niepalonej,

mydła (wszystkich gatunków: do prania, toaletowego i t. d.) świec (wszelkich rodzajów: stearynowych, parafinowych, woskowych, łojowych i t. d.)

Zgłoszeniu podlegają zapasy powyższych artykułów w ilości ponad 5 funtów rosyjskich.

Kto więc posiada tylko 5 funtów ros. lub mniej z powyżej wymienionych artykułów nie jest obowiązany zapasu tego zgłaszać.

Zgłoszenia należy dopełniać pisemnie lub ustnie we wsiach u sołtysów, w miastach w magistratach. Zgłaszający otrzymają potwierdzenie dokonanego zgłoszenia od władzy zgłoszenie przyjmującej.

Dokonane zgłoszenia zestawią sołtysi w wykazy (spisy) i przedłożą wójtom dnia 26. maja b. r.

Tego samego dnia rozpocznie się urzędowa kontrola wyniku zgłoszeń w całym obwodzie przez żandarmeryę i inne organa kontrolne

To zgłoszenie zapasów ma jedynie na celu danie Komendzie obwodowej możności należytego uregulowania zaopatrywania ludności w środki do życia potrzebne.

Przez sumienne i zgodne z prawdą zgłoszenie zapasu wyżej wspomnianych artykułów nie naraża się jeszcze nikt na niebezpieczeństwo, że te środki do życia zostaną mu zajęte.

Kto natomiast nie zgłosi zapasów w przepisanym czasie lub zgłosi nierzetelnie, albo też będzie usiłował te zapasy w jakikolwiek sposób ukryć lub gdzie przenieść, sprawa zostanie odstąpiona na podstawie § 3 i 4 rozporządzenia Nr. 38 c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część IX. z r. 1915 bezwzględnie do postępowania karnosądowego, a znalezione po upływie terminu zgłoszenia u właściciela zapasy powyższego rodzaju zostaną uznane za przepadłe.

Donosicielowi wykrytego zapasu przypadnie w razie prawomocnie przez sędziego orzeczonej konfiskaty premia do wysokości 10% wartości szacunkowej przepadłego towaru.

Premie te przysługują tylko osobom prywatnym.

96.

MGG. E. Nr. 15711
E. Nr. 11255

Ustanowienie funkcyonaryuszy do cechowania wag i miar w miastach obwodowych.

Ścisłe stosowanie przepisów cechowniczych jest niezmiernie doniosłe dla handlu i przemysłu. Do przeprowadzenia odpowiednich środków zaradczych powołany jest przedewszystkiem Urząd cechowniczy przy Generalnej Gubernii Wojskowej, który jednak nie jest w możności załatwić wszystkich czynności cechowniczych na całym obszarze okupowanym.

C. i k. Jenerałgubernatorstwo wojskowe zamierza zatem ustanowić w większych miastach jak Radom, Piotrków, Kielce i w ważniejszych centrach handlowych jak Dąbrowa, funkcyonaryuszy, podległych urzędowi cechowniczemu względnie WGG. i Komendzie, którym poruczonoby badanie, cechowanie i powtórne cechowanie miar, wag i ciężarów.

Kandydaci, których odnośne Komendy ustanowią i zaproponują, zostaną powołani na 3—4 tygodniowy kurs przygotowawczy przy c. i k. Urzędzie cechowniczym w Lublinie; osoby prywatne naturalnie na koszt własny ewentualnie obwodowego miasta, które to koszta pokryte być mogą później z należytości pobieranych przez funkcyonaryuszy za cechowanie.

Koszta sporządzenia przyrządów i stempli do cechowania, które będą wynosić około 800 Koron, musiałoby na razie ponieść miasto obwodowe, pokrywając je później z grzywien, wpływających za przekroczenia przepisów o cechownictwie.

Sprawione przedmioty pozostaną własnością miasta, które jednak obowiązane jest urządzić funkcyonaryuszowi odpowiedni lokal do urzędowania.

Dopiero po tem wszystkiem możnaby nadwyżkę z opłat pobieranych za cechowanie, jakaby pozostawała po pokryciu pensyi funkcyonaryuszy urzędu cechowniczego — przeznaczać pod kontrolą Komendy na cele ogólnego użytku miasta.

Ustanowionym po ukończeniu kursu przygotowawczego funkcyonaryuszom stanu cywilnego przyznane będzie stosownie do stopnia ogólnego wykształcenia i wydatności pracy z należytości za cechowanie wynagrodzenie do 6 (sześciu) koron dziennie a po jedno — ewentualnie dwumiesięcznej odbytej praktyce zawarty zostanie z nimi kontrakt służbowy.

Sprawienie sprzętów, stampil cechowniczych itd. nastąpi za pośrednictwem c. i k. Jenerałgubernatorstwa wojskowego.

Narazie objeżdżać będzie obwody celem cechowania i powtórnego cechowania przydzielony do urzędu cechowniczego w Lublinie jednoroczny ochotnik, inżynier Antoni Wyrobek. O jego przybyciu zostanie odnośna Komenda obwodowa na czas uwiadomioną.

97.

E. Nr. 9911.

Zatwierdzenie „Towarzystwa przemysłowców Królestwa Polskiego“ na c. i k. obszarze okupowanym.

Rozporządzeniem c. i k. Wojskowego Jenerał-gubernatorstwa z dnia 30. marca E. Nr. 16902 dozwolono „Towarzystwu przemysłowców Królestwa Polskiego“ w Warszawie na podjęcie czynności według statutów na obszarze c. i k. Wojskowego Jenerał-gubernatorstwa i na utworzenie na ten cel filii w Lublinie.

Odnośnie do nadzoru czynności Towarzystwa obowiązują postanowienia Wojskowego Jenerał-gubernatorstwa Nr. 6260 z dnia 7. lutego 1916.—

98.

Nauka języków w szkołach ludowych.

Reprodukcya rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 31-go marca 1916 r.

Dla celowego i pedagogicznie skutecznego przeprowadzenia § 8 ust. 1 tutejszego rozporządzenia z 31. października 1915 dz. rozp. 1. 7 o szkolnictwie ludowem, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Nauka innego języka niż języka wykładowego ma się rozpocząć w szkołach ludowych z rokiem szkolnym 1916/17 w tej klasie, od której począwszy ten język stanowi obowiązkowy przedmiot nauki; z każdym następnym rokiem szkolnym należy naukę tę stopniowo zaprowadzać w najbliższej klasie wyższej.

§ 2.

O ile w poszczególnych szkołach ludowych rozpoczęto naukę drugiego języka na innej zasadzie, można jej udzielać nadal jako nadobowiązkowej.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

99.

E Nr. 11125.

Wprowadzenie pisowni polskiej, przyjętej przez krakowską Akademię Umiejętności.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii z dnia 11/4 1916 C. Nr. 20372/16, przesyła się wszystkim nauczycielom i nauczycielkom publicznych szkół ludowych tutejszego obwodu po 1 egz. broszury „Prawidła pisowni polskiej“, przyjętej przez krakowską Akademię Umiejętności z poleceniem, aby prawidła te należycie sobie przyswoili i z zawartemi w nich regułami ortograficznemi w nauce szkolnej dzieci zaznajamiali tak, by młodzież szkolna możliwie rychło przepisy tej pisowni należycie poznała.

C. i k. Inspektor szkolny obwodowy przy sposobności wizytacyi szkół będzie zwracał baczną uwagę na osiągnięte w tym kierunku rezultaty.

W związku z wprowadzeniem tej pisowni, poleca się od 1 września 1916 r. na wprowadzenie na jeden rok nauki tylko takich elementarzy, w których pisownia według postanowień Akademii Umiejętności w Krakowie będzie zastosowaną. Także na wyższych stopniach nauki należy w roku szkolnym 1916|17, ile możności, używać tylko takich książek, w których pisownię tę uwzględniono.

Wreszcie zauważa się, że większe wydanie broszury „Prawidła pisowni polskiej ze słowniczkiem" wyjdzie wkrótce w Instytucie narodowym im. Ossolińskich we Lwowie.

Zwraca się również uwagę Zarządów prywatnych szkół ludowych tutejszego obwodu na odnośne zarządzenia i odwołując się na § 10 rozp. c. i k. Najwyższego Wodza Armii z dnia 17 października 1915 (Dz. rozp. polski Nr. 41), wzywa się je, aby poczyniły odnośne zarządzenia celem bezzwłocznego analogicznego wprowadzenia powyżej przytoczonych przepisów.

Ewentualne zamówienia powyższej broszury „Prawidła polskiej pisowni" (4 h. za egzemp.) tak ze strony szkół publicznych jak i prywatnych przyjmuje Komenda obwodowa do końca maja r. b.

100.

MGG. P. Z. Nr. 23330
E. Nr. 10.810|16

Licencyonowanie ogierów i buhajów.

Celem zapobieżenia ciągłemu zmniejszaniu się stanu koni i bydła należy stanowić wszystkie zdatne do hodowli klacze i krowy i użyć do tego stosunkowo najlepszych ogierów i buhajów.

W tym celu przeprowadzone zostanie ogólne licencyonowanie wszystkich ogierów i buhajów w obwodzie przez powołaną w tym celu komisyę, przed którą należy przyprowadzić wszystkie reproduktory.

To licencyonowanie służy wyłącznie tylko do celów hodowlanych—a nie ma nic wspólnego z asenterunkiem zwierząt.

Komisya będzie urzędowała:

23. czerwca 1916 w Pińczowie o godz. 7-mej rano dla gmin: Pińczów miasto i gmina, Chotel, Chroberz, Czarkowy, Góry, Kliszów, Opatowiec, Zagość, Złota i 24. czerwca 1916 w Działoszycach o 7-mej rano dla gmin: Działoszyce, Bejsce, Boszczynek, Czarnocin, Dobiesławice, Drożejowice, Filipowice, Kazimierza wielka, Kościelec, Nagórzany, Sancygniów i Topola-w obu miejscowościach na rynku.

W podanych terminach mają się jawić odnośni burmistrze i wójtowie, których się czyni pod surowemi karami odpowiedzialnymi za przyprowadzenie w komplecie wszystkich ogierów, począwszy od rocznych i wszystkich buhajów, począwszy od 1½ rocznych.

Każdy licencyonowany ogier względnie buhaj otrzyma kartę licencyjną z ważnością na rok.

Właściciele licencyonowanych zwierząt są uprawnieni do zezwolenia na stanowienie obcych klaczy względnie krów za opłatą naznaczonej przez nich taksy.

Ewentualne subwencyonowanie licencyonowanych ogierów i buhajów oraz kastrowanie (czyszczenie) nielicencyonowanych zostanie unormowane osobnem rozporządzeniem.

Właściciele licencyonowanych zwierząt są obowiązani:

1) Tylko za zezwoleniem Komendy sprzedawać licencyonowane zwierzęta. Bezwarunkowo nie przeznaczać tych zwierząt na rzeź, dopóki w ich miejsce nie znajdzie się odpowiednie zastępstwo.

2) Prowadzić dokładny rejestr krycia z uwidocznieniem rasy, wieku, opisu stanowionych zwierząt, właścicieli oraz wysokości pobieranej taksy.

Właścicielom stanowionych zwierząt należy wydawać poświadczenie równobrzmiące z rejestrem krycia czyli odpisy z rejestru krycia. Rejestry należy z końcem roku przedłożyć Komendzie obwodowej.

Postanowienia karne:

1) Wójtowie (burmistrze) odpowiadają za to, że wszystkie ogiery i buhaje zostaną przed komisyę przyprowadzone.—W razie nieusłuchania tego rozkazu będzie właściciel karany grzywną do 200 rubli—wójt do 100 rubli za każdy poszczególny wypadek.

2) Używanie nielicencyonowanych zwierząt do

stanowienia będzie karane grzywną do 200 rubli, płatną przez właściciela nielicencyonowanego zwierzęcia.

3) W wypadku sprzedaży nielicencyonowanego zwierzęcia bez uprzedniego zezwolenia Komendy obwodowej będą pociągnięci do odpowiedzialności nie tylko sprzedający, ale także i kupujący i obaj ukarani grzywną po 300 rubli.

4) Właściciele licencyonowanych zwierząt, którzy albo wcale nie będą prowadzić przepisanych rejestrów albo niedokładnie albo ich na czas nie przedłożą Komendzie obwodowej będą ukarani grzywną do 100 rubli.

101.

MGG. D. Nr. 21226/16
E. Nr. 11262/16

Opłaty za szczepienie.

Po myśli rozporządzenia c. i k. wojskowego Jenerałgubernatorstwa z dnia 14. kwietnia b. r. D. Nr. 21226|16 przekazano tutejszemu cywilnemu szpitalowi „św. Juliana" tytułem jednorazowej subwencyi kwotę 700 Koron, uzyskaną z opłat uiszczonych przez ludność obwodu za szczepienie.

102.

Podróże z austr. węg. obszaru okupowanego do Niemiec.

MGG. Nr. 4325/16
E. Nr. 10625

Podróże z austr. węg. terenu okupacyjnego do Niemiec odbywać można tylko na podstawie przepisanego **paszportu** do podróży i specyalnej **przepustki** wydanej przez ces. niem. Zastępstwo sztabu jeneralnego armii w Berlinie, tudzież **visum** ces. niem. Władzy konsularnej.

Visum to unieszczone będzie w paszporcie dopiero po uzyskaniu specyalnej przepustki.

103.

Listy do Ameryki.

Bezpośrednia przesyłka listów do Ameryki dla osób, które swoich krewnych proszą o pieniężne wsparcie, jest dozwoloną pod następującymi warunkami:

1. Listy mają być krótkie, pisane w niemieckim lub polskim języku i tylko według następującego wzoru:

„Do ....
(Nazwisko odbiorcy)
....
(Miejsce zamieszkania)
....
(Dokładny i wyraźny adres, ulica i numer domu)

„Jesteśmy zdrowi, ale potrzebujemy koniecznie wsparcia pieniężnego. Proszę nam dopomódz. Zasyłamy serdeczne pozdrowienia".

....
(Nazwisko nadawcy).
....
(Dokładny adres, mieszkanie)
....
(ulica i numer domu)

2. Oprócz powyższych wiadomości można donosić o wypadkach śmierci w rodzinie. Wszystkie inne wiadomości są **bezwarunkowo zakazane.**

3. Listy należy oddawać w otwartej kopercie z następującym adresem:

Hebrew S. and I. Aid Society.
229 East Broadway,
New- York, City.

Listy mają być zaopatrzone znaczkiem pocztowym za 25 halerzy.

Należy je oddać urzędowi pocztowemu.

4. Wyżej wymienione Towarzystwo w New-Yorku zobowiązuje się do bezpłatnego doręczania listów adresatom w Ameryce.

104.

MGG. III. N. 3090 / M. A. No. 329 /16

Wstępowanie legionistów z Królestwa Polskiego do armii austryacko-węgierskiej.

Prośby polskich legionistów, pochodzących z Królestwa Polskiego, o przyjęcie do armii austryacko-węgierskiej, bedą traktowane na równi według postanowień ogłoszonych w Dzienniku urzędowym obwodu pińczowskiego Nr. 5 ex 1915 poz. 86. o wstęwaniu ochotników z Królestwa Polskiego do armii austryacko-węgierskiej.

Przy przedkładaniu tych próśb c. i k. Jenerałgubernatorstwu potrzebne jest świadectwo Komendy grupy Polskich Legionów o zachowaniu się odnośnego petenta.

105.

Zapomogi i pobory pensyjne dla obcokrajowców w zajętych obszarach Królestwa Polskiego.

Reprodukcya zarządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 4-go marca 1916 r.

Pobieranie pensyi przez funkcyonaryuszy państwa rosyjskiego pozostałych w zajętych obszarach, dalej zapomogi dla pozostałych rodzin tych funkcyonaryuszy państwowych, którzy wskutek wojny znajdują się poza obszarem okupacyjnym, oraz dla rodzin żołnierzy zostają przy zniesieniu dotychczasowych rozporządzeń w następujący sposób jednolicie uregulowane:

1. Warunkiem dla przyznania poborów lub zapomóg jest we wszystkich wypadkach rzeczywista potrzeba z powodu braku dochodów prywatnych, z których możnaby zaspokoić potrzeby życiowe, ponadto muszą funkcyonaryusze państwowi, emeryci, i wdowy (sieroty) wykazać legalnym dowodem swoje prawo do poborów ze środków państwowych.

2. Urzędnicy państwowi i słudzy.

Funkcyonaryusze państwowi (włącznie ze służbą kolei państwowych) mogą za wynagrodzeniem otrzymać zajęcie w zarządzie, o ile to możliwe w charakterze odpowiadającym ich poprzedniemu stanowisku.

Uzyskanie posady czyni się zależnem od tego, że urzędnicy w piśmiennem oświadczeniu stosownie do postanowień konwencyi hagskiej z dnia 18. października 1907 r. zobowiążą się, powierzony im urząd lojalnie i sumiennie spełniać, nic nie czynić i wszystkiego zaniechać, co tylko mogłoby szkodę przynieść austryacko-węgierskiemu zarządowi na obszarach zajętych.

Wysokość wynagrodzenia, które nie może przekraczać pobieranych ostatnio od dotyczącego państwa poborów oznacza wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo

3. Urzędnicy państwowi i służba (włącznie ze służbą kolei państwowych), którym nie może być udzielony zarobek przez danie im posady w zarządzie, mogą otrzymywać zapomogi w wymiarze połowy ostatnio pobieranej pensyi bez dodatków.

4. Emerytom oraz oficerom rosyjskiego zarządu państwowego można na ich prośbę wypłacać:

a) pełną emeryturę, o ile ona podług książki emerytalnej, względnie ostatniego wykazu płatniczego nie przewyższa 20 Kor. (10 rb.) miesięcznie;

b) kwotę 20 Kor. miesięcznie przy emeryturach od 20—40 Kor. (10—20 rb.);

c) połowę emerytury przy emeryturach powyżej 40 Kor. (20 rb.).

5. Wdowom i sierotom po funkcyonaryuszach państwowych należy wypłacać pobory według postanowień punktu 4.

6. Pozostałym rodzinom rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych, które dowodnie utrzymywane

były z dochodów głowy rodziny i które nie mogą rościć sobie prawa do ustawowych poborów po myśli punktów 3, 4, 5, albo też do zapomóg po myśli punktu 7, mogą być przyznane ciągłe zapomogi w wysokości 60 hal. dziennie dla każdego z członków rodziny, żyjącego we wspólności rodzinnej i starszego ponad 5 lat, w wysokości 30 hal. dziennie dla członków rodzin poniżej 5 lat i w wysokości 1 Kor. dziennie dla osób pojedyńczych, nie żyjących we wspólności rodzinnej.

Ogólna suma pobieranych przez członków jednej wspólnie żyjącej rodziny zapomóg nie może żadną miarą przewyższać kwotę 45 K. miesięcznie i nie może też być większą od ostatnio pobieranych poborów utrzymującego rodzinę.

7. Zapomogi dla rodzin żołnierzy rosyjskich (osób niższych stopni wojskowych), które nie mają prawa do korzystania z zasiłków pieniężnych podług punktu 7. wynoszą 40 hal. dziennie dla każdego żyjącego we wspólności rodzinnej, a starszego ponad 5 lat członka rodziny, 20 hal. zaś dla każdego członka rodziny poniżej 5 lat.

Ogólna suma pobieranych przez członków jednej wspólnie żyjącej rodziny zapomóg nie może żadną miarą przewyższać 30 Kor. miesięcznie i nie może być większą, niż ostatnio przez utrzymującego rodzinę osiągnięty dochód.

Prośby o te wsparcia muszą być przez odnośną gminę pod osobistą odpowiedzialnością Naczelnika gminy potwierdzone i przez odnośny posterunek żandarmeryi sprawdzone.

8. Zapomogi i wsparcia dla biednych austryacko-węgierskich poddanych, oraz dla przynależnych do państw sprzymierzonych, zastrzeżone są rodzimemu zarządowi ubogich i mogą być tylko w wypadkach chwilowej i nieodzownej potrzeby, w niezbędnej wysokości udzielane; nigdy jednak zasadniczo z pominięciem rodzimej władzy i bez zastrzeżenia zwrotu.

Podania o zapomogi dla rodzin zmobilizowanych i o wszystkie inne ustawowo przysługujące wsparcia z funduszów publicznych wnosić należy do właściwej władzy w kraju rodzinnym.

9. Powyższe postanowienia wchodzą w życie na obszarach podlegający C. i k. Generalnemu Gubernatorstwu wojskowemu w Lublinie z dniem 4-go marca 1916 r.

106.

Wyroki.

I.

Sąd wojskowy tutejszej Komendy obwodowej jako sąd doraźny, skazał Tomasza Staszowskiego, gospodarza z Lipówki, gmina Sancygniów, z powodu zbrodni obrazy Majestatu, popełnionej przez to, że tenże wobec wielu ludzi ubliżył czci Najjaśniejszego Pana obelgami i pogardą, na karę śmierci przez rozstrzelanie.

W wykonaniu przez Najjaśniejszego Pana udzielonego prawa ułaskawiania, obniżył Komendant obwodu z uwzględnieniem wielu bardzo ważnych względów łagodzących tę karę na karę dwuletniego ciężkiego więzienia z ustawowemi obostrzeniami.

II.

Sąd wojskowy tutejszej Komendy Obwodowej skazał wyrokiem z dnia 13. kwietnia 1916 Rozalię Staszowską z Lipówki, gmina Sancygniów, z powodu zbrodni oszustwa, popełnionego przez to, że chciała namówić świadków do fałszywych zeznań w sądzie wojskowym w sprawie karnej przeciw jej mężowi z powodu zbrodni obrazy Majestatu, na karę 3 miesięcznego więzienia z ustawowemi obostrzeniami.

III.

Wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 11.|5. 1916 l. cz. K 34|16, skazany został Stanisław Górak z powodu zbrodni kradzieży po myśli §§ 457, 459, 462: e, 466: d i 469 w. u k. popełnionej przez kradzież dwóch koni, jakoteż części uprzęży—na szkodę Maryanny Podsiadło i Ludwika Stoczkiewicza w ogólnej wartości 999 Koron-według §§ 92, 469 w. u. k. i § 309 w. p. k. na karę ciężkiego dwuletniego więzienia z ustawowemi obostrzeniami.

W przechowaniu tutejszego c. i k. Sądu wojskowego znajdują się następujące części uprzęży na konia, które znaleziono w posiadaniu Stanisława Góraka z Cudzynowic, zasądzonego za kradzież, a których właścicieli odszukać nie można było, a mianowicie:

Kantara z białymi guzikami, 2 kantary, 1 chomąto, 1 łańcuch i rzemień.

Przedmioty te można w godzinach urzędowych obejrzeć w tutejszym Sądzie.

Wzywa się osoby, któreby rościły sobie prawa własności do tych przedmiotów, aby pretensye swoje zgłosiły w tutejszym Sądzie przy przedłożeniu odnośnych dowodów w ciągu dni 14 od niniejszego ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

Po bezskutecznym upływie tego terminu prześle się powyższe przedmioty do Sądu gminnego w Skalbmierzu do dalszego załatwienia.

Pińczów, dnia 18. maja 1916.

C. i k. Sąd wojskowy komendy obwodowej w Pińczowie.

107.

Listy gończe.

1.

Stanisław Górak, urodzony w roku 1884 w Wroczkowie, gmina Filipowice, obwód Pińczów, zamieszkały w Cudzynowicach, gmina Topola, rel rzym.-kat. żonaty, ojciec 3 dzieci, syn Kazimierza i Agaty z Szczepańskich, handlarz koni, czytać i pisać nie umie, zasądzony wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie dnia 11. maja 1916, L. cz. $\frac{\text{K } 34|16}{50}$ za zbrodnię kradzieży na 2 lata ciężkiego, obostrzonego więzienia, zbiegł dnia 15. maja 1916 o godzinie 4 popołudniu z aresztu polowego w Pińczowie.

Opis osoby: wysokość: 145 cm, włosy: czerwono-brunatne, wąs: średniej wielkości, jasny, kolor ócz: niebieskie, kolor twarzy: blady, dzióbaty, czoło: nizkie, wąskie, brwi: wielkie, jasne, nos: mały, średniej szerokości, broda: średniej wielkości, naprzód wysunięta, usta: małe, końce ust ku dołowi schylone, wargi: grube, mały palec u prawej ręki nieco krótszy.

Zresztą nie posiada żadnych szczególnych znamion.

Ubranie: wysokie buty, ciemne spodnie, jasna i zużyta bluza, czarna czapka barankowa.

Uprasza się wszystkie komendy, władze i organa bezpieczeństwa o skrzętne poszukiwanie za wyżej opisanym zbiegiem, a w razie przytrzymania go—odstawienie do c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie.

2.

W nocy na 27. kwietnia 1916 skradł nieznany sprawca Wincentemu Polakowi w Dolanach, gmina Filipowice, obwód pińczowski, klacz wartości 800 koron z niezamkniętej stajni. Klacz ma 3 lata, jest maści ciemnokasztanowatej, ma małą, białą gwiazdkę na czole, prawą nogę tylną do pęciny białą, tylko prawą przednią nogę podkutą, grzywę i ogon czarny.

Uprasza się wszystkie komendy, władze bezpieczeństwa i organa o skrzętne poszukiwanie za wyżej opisaną skradzioną klaczą i domniemanym sprawcą, o uwięzienie sprawcy w razie przydybania i odstawienie go do c. i k. Sądu wojskowego komendy obwodowej w Pińczowie—oraz o zajęcie klaczy w razie znalezienia i odstawienie jej temuż sądowi wzgl. zawiadomienie.

3.

1000 K. nagrody!

Dnia 28. kwietnia 1916. r. około godziny 7. po połud. napadli podczas nieobecności proboszcza Piotra Cienia trzej dotychczas niewyśledzeni bandyci, z których jeden uzbrojony był w rewolwer, na służbę zebraną w plebanii w Kalinie Wielkiej, obw. miechowski, i grożąc w razie oporu zastrzeleniem, zrabowali z zamkniętego biurka kwotę 1370 rubli, składającą się z 4 do 6 banknotów po 100 rubli, oraz z banknotów po 25, 10, 5 i 3 ruble. Następnie zabrali kwotę 240 do 260 Koron, składającą się z 2 banknotów po 100 i z 2 do 3 banknotów po 20 Koron.

Prócz tego zrabowali oni pieniądze kościelne w kwocie 250 rubli, złożonej z 10, 5 i 3 rublowych banknotów.

Dokonawszy rabunku, rozkazali bandyci wejść służbie do piwnicy, ustawili na drzwiach piwnicy stół i uprzedziwszy, że jeden z nich tak długo będzie stał na straży, aż inni bandyci ujdą w bezpieczne miejsce—uciekli.

Rysopisy sprawców są następujące:

1. Bandyta podający się za Akulskiego lub Okulskiego z Jędrzejowa, ma lat około 30-stu; jest wzrostu około 167 cm. wysmukły, z długimi, ciemnobrunatnymi włosami, zaczesanymi na lewo; ma brodę ciemno-brunatną, rzadką, niepielęgnowaną; opalony, ma twarz pociągłą, o prostym nosie i małych ustach.

Chód jego uderzająco powolny, sposób trzymania się prosty; mówi jęz. polskim pomału, z litewskim akcentem. Ubrany był w krótkie, ciemne palto, czarne, sznurowane trzewiki, ciemne spodnie, białą koszulę robotniczą ze stojącym kołnierzem i szarą, polską czapkę.

2. Bandyta, nazwany przez pierwszego Julkiem, ma lat 25 do 30-stu, jest wzrostu średniego, przysadkowaty; nosi krótkie, brunatno-kasztanowate włosy, i jasno-brunatną brodę; ma zdrowe, rumiane, owalne oblicze, mały, szeroki nos, piwne oczy, ciemnoblond brwi, prędki chód; trzyma się prosto, mówi doskonale po polsku, z nieco miejskim akcentem; ubrany był w krótki, ciemny, zimowy płaszcz, ciemny surdut, sznurowane trzewiki i ciemny kapelusz

3. Bandyta, nazwany przez poprzedniego Kostkiem, jest średniego wzrostu, przysadkowaty, o włosach brunatnych, bez zarostu, lat około 22. Twarz ma pociągłą, ze zdrowym rumieńcem, siwe oczy, ciemno blond brwi i mały nos; chodzi szybko, trzyma się prosto, mówi doskonale po polsku, z nieco miejskim akcentem. Ubrany był w krótki, ciemny, zimowy płaszcz, ciemny ubiór, trzewiki sznurowane i ciemny kapelusz.

Obaj ostatni mieli na sobie robotnicze koszule, z niskim, białym kołnierzem i prawdopodobnie należeli do klasy robotniczej.

Dotychczasowo poszukiwania za sprawcami napadu w okolicy czynu, pozostały bez rezultatu.

Za pochwycenie bandytów ustanowiono nagrodę 1000 Kor.

Każdy zaś, kto poczyni zeznania, mogące prowadzić do wykrycia i aresztowania rabusiów, otrzyma nagrodę 500 K.

4.

a) Dnia 18. marca b. r. około godziny 7-mej wieczór został popełniony w Radkowicach, gmina Rzepin w obwodzie Iłżeckim, przez zgraję rabusiów zuchwały napad rabunkowy na szkodę tamtejszego właściciela dóbr Jana Gutta.

Oprócz znaczniejszej gotówki, a mianowicie 230 koron i około 130 rubli zrabowano temuż właścicielowi dóbr 3 pary spodni, krótką sportową kurtkę kamizelkę, parę butów, dwa zegarki a mianowicie jeden złoty ze złotym łańcuszkiem, drugi oksydowany stalowy z niklowym łańcuszkiem, złoty pierścień z niebieskim kamieniem, na którym było wygrawirowane godło rodzinne właściciela dóbr Gutta. Godło to przedstawia koronę z ptakiem, trzymającym w dziobie pierścień. Na godle są uwidocznione litery „J. G".

Prócz tego zabrali rabusie trzy brzytwy, kilka noży ogrodniczych, scyzoryk z oprawą z aluminium z dwoma ostrzami. Na jednej stronie scyzoryka mieści się obraz, przedstawiający Wilhelma Tella i jego syna, na drugiej napis we francuskim języku: „jeden za wszystkich, wszyscy za jednego". Przy tym napisie był wygrawirowany krzyż szwajcarski i głowa jelenia.

Rabusie zabrali także krótki składany czarny grzebień kieszonkowy, który był raczej szary aniżeli czarny z napisem „Warszawa" i z datą, prócz tego parę sztuk bielizny, pończoch i chustek do nosa.

Ludwice Gutt, matce wspomnianego właściciela dóbr, zrabowano dwie skórzane portmonetki z 70 kor., złotą 5-rublówkę, srebrnego rubla i parę sztuk srebrnych monet 10 lub 15-kopiejkowych, prócz tego skórzaną torbę do podróży z rzemieniem.

Zofii Gutt zrabowano 6 białych batystowych chustek z białym monogramem „S G.", skórzaną torbę ręczną, takąż portmonetkę z banknotem 100 kor., z 60 rublami, z czego 13 rubli w srebrze, resztę w papierowych pieniądzach, wreszcie pudełko z biżuterią z bezwartościowego metalu.

Na podstawie wyników przeprowadzonych dochodzeń, da się wywnioskować, uzasadnione podejrzenie, że w tym napadzie rabunkowym brali udział znani nałogowi rabusie Wojtek Marzec, Jan Krosta, Józef Mazur i niejaki Czerwiński.

Dotychczas ujęto z uczestników tego napadu rabunkowego tylko Józefa Czerwińskiego.

Za wykrycie innych uczestników tego rabunku **zapewnia się nagrodę w kwocie 500 Koron temu, który wskaże ślady, prowadzące do ich ujęcia lub też sam ich pojmie.**

Wojtek Marzec rodem z Tochowin lub z Mirocic, gmina Słupia Nowa, w obwodzie kieleckim, liczy 22 do 26 lat, jest niezwykle wysoki, smukły, ma mały, czarny wąs i zarost na policzkach tzw. „baczki", takież włosy, odziany w ciemną do kolan sięgającą kurtkę, czarne spodnie, nosi buty i czarną czapkę. Przebywał często w Bostowie, gmina Rzepin, u zamieszkałego tamże rolnika Marcina Świstaka, albo u tegoż krewnych, tudzież u stróża nocnego Pawła Rysia w Brzeziu, gmina Tarczek, jakoteż u swej żony lub kochanki, mieszkającej u swego brata, szewca w Zarzeczu. Wojtek Marzec jest zwykle uzbrojony w krótki karabin z obciętą kolbą. Jako szczególny znak ma na prawym policzku jeszcze niezagojoną ranę lub bliznę, pochodzącą z postrzału.

Wspomniany wyżej Jan Krosta liczy lat 29, w Grabkowie, gmina Tarczek, w obwodzie wierzbnickim, urodzony i tamże ostatnio zamieszkały, wyznania rzymsko-katolickiego, żonaty, muzykant z zawodu, syn Ewy i Franciszka Krostów.

Trzeci rabuś był blondyn, średniego wzrostu, nosi mały blond wąs, odziany w czarną futrzaną czapkę, tudzież w czarny surdut i liczy około lat 40. Twarz jego zmarszczona.

Czwarty rabuś był również średniego wzrostu z niezwykle okrągłą twarzą, blond włosy, zaledwie widoczny wąs, liczy ponad 20 lat, odziany w czarny surdut i w niebieską tutaj używaną czapkę.

Co do innych uczestników tego napadu rabunkowego brak rysopisów.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe i władze bezpieczeństwa, aby za wyżej wymienionymi rabusiami śledziły, w razie przydybania ich przyaresztowały i odstawiły do sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku, względnie do innego bliżej położonego sądu wojskowego.

b) W nocy na 6. maja b. r. około godziny 4-tej rano, zbiegli z aresztu polowego w Wierzbniku znany bandyta Wojtek Marzec względnie Gołębski, o którym mowa powyżej, tudzież Franciszek Potrzeszcz.

1. Wojciech Marzec z Mirocic, obwodu kieleckiego, lat 22 smukły, włosy czarne, krótko ostrzyżone, czarny mały wąsik. Odziany w krótką ciemno granatową marynarkę i ciemno popielate spodnie tudzież nosi ciemno granatową w kraju w użyciu będącą czapkę ze skórzanym daszkiem.

Przebywał on zwykle w Bostowie, gmina Rzepin, obwodu iłżeckiego, jakoteż w Jeziorku, Rzuchowie i w Trochowinach obwodu kieleckiego.

Jako szczególne znamię posiada na prawym policzku pod okiem bliznę, pochodzącą z postrzału.

2. Franciszek Potrzeszcz w Gatce, gmina Mirzec, obwodu iłżeckiego urodzony, lat 20 do Gatki przynależny i tamże zamieszkały, średniego wzrostu, silnie zbudowany, jasne włosy i takiż mały wąsik, niebieskie oczy, szpiczasty nos posiada jako szczególne znamię na prawym policzku różnej wielkości większą ilość ropiących wyprysków.

Ubrany był w ciemno popielatą marynarkę i takogież koloru spodnie. Bliższego opisu jego odzienia nie posiada się.

Ostatnio wymieniony podejrzany był o zbrodnię zabójstwa popełnioną w sierpniu 1914 na osobie Lajbusia Kupferschmieda z Gatki.

Temu, który wskaże ślady prowadzące do ich ujęcia lub też sam ich pojmie, zapewnia się **nagrodę w kwocie 500 koron.**

Uprasza się wrzystkie Komendy obwodowe i władze bezpieczeństwa, aby za wyżej wymienionymi śledziły, w razie schwytania przyaresztowały i odstawiły do sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku lub innego bliżej położonego Sądu wojskowego.

5.

Przez c. i k. sąd wojskowy w Hrubieszowie są ścigani listami gończymi:

1. Kajetan Gontarz, liczący 22 lat, rzym,-kat., żonaty, urodzony w Skomorochaah, obwód Hrubieszów, rolnik, zamieszkały poprzednio w Majdanie turzempskim, z powodu kilkakrotnych kradzieży i włamań, wykonanych w jesieni 1915 i w zimie 1916 w towarzystwie Kazimierza Sadowskiego a w części z innymi wspólnikami.

Jest on wzrostu średniego; ciemno blondyn, ma jasny wąs, tymczasowo krótko ostrzyżone włosy, niebieskie oczy, jasne spojrzenie, twarz owalną, piękne czerwone policzki. szeroki nos, małe usta, okrągły podbródek i mówi po polsku.

2. Bartłomiej Jakubus, liczący 48 lat, urodzony

w Hrubieszowie, rzym.-kat., z zawodu robotnik, wielki, na czarne, kędzierzawe włosy, obecnie krótko ostrzyżone, ciemno brunatny wąs, niebieskie oczy z fałszywem spojrzeniem, ciemne brwi, średniej wielkości, szeroki nos, podłużną, ospowatą, ciemnej cery twarz i mówi po polsku.

Tenże został skazany wyrokiem I. cz. K 55|15 z dnia 16.|3. 1916 z powodu zbrodni kradzieży na karę trzyletniego ciężkiego więzienia.

Gontarz i Jakubus zbiegli wspólnie w nocy z 12. na 13. kwietnia 1916 z aresztu polowego w Hrubieszowie.

Uprasza się wszystkie komendy, władze i zakłady, by wyżej wymienionych w razie przydybania aresztowały, odstawiły najbliższej władzy wojskowej lub bezpieczeństwa i zawiadomiły o tem wyżej wymieniony sąd.

6.

Józef Niedźwiedź, wyrobnik, skazany wyrokiem Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Puławach z 11. marca 1916 I. cz. $\frac{K\ 24|16}{23}$ z powodu zbrodni rabunku na dwudziestoletnie ciężkie więzienie z zaostrzeniami, uciekł dnia 12. kwietnia b. r. około godziny 10, wieczorem z aresztu polowego w Puławach.

Niedźwiedź pochodzi z Lachówki, (powiat Biała, gub. Chełm) syn małżonków Jana i Marty, w ostatnim czasie zamieszkały w Młynkach koło Ireny, w wieku 23 lat, rzym.-kat., stanu wolnego; zarobnik dzienny, karany poprzednio z powodu ciężkiego uszkodzenia cielesnego.

Tenże jest średniego wzrośtu, ma twarz owalną, niebieskie oczy, rude włosy, takież brwi i brodę, mały wąs, ostro zakończony nos, owalny podbródek, mówi po polsku i po rosyjsku.

Uprasza się wszystkie komendy, władze bezpieczeństwa i organy, by śledziły wyż wymienionego Niedźwiedzia, tegoż przyaresztowały w razie przydybania i odstawiły do aresztu polowego c. i k. Komendy obwodowej w Puławach.

7.

E. Nr. 11. 674

Marya Szczepańska, znana pod imieniem Bronia, inne szczegóły niewiadome, przybyła do Olkusza około 15 lutego 1916, rzekomo z Kazimierza i była tu zajęta od 1. marca 1916 w charakterze służącej u niejakiej Blumenthalowej. 8. marca b. r. między 5—6 wieczorem wykradła swej słżbodawczyni z szafy srebrny zegarek, 5 bluzek damskich, szlafrok, futrzany kostyum damski, żakiet i t. p. jakoteż gotówkę w wysokości 30 rubli oraz 15 Koron, poczem zbiegła z Olkusza i dotąd jej nie zdybano.

Rysopis:

Włosy: czarne
Brwi: czarne
Oczy: piwne
Usta: szerokie
Twarz: okrągła
Mówi: po polsku
Wzrostu: średniego
Budowy: silnej
Broda: proporcyonalna.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe i organa bezpieczeństwa o śledzenie za wyż wymienioną, aresztowanie jej w razie przyłapania i dostawienie do sądu wojskowego w Olkuszu.

8.

E Nr. 10. 959

Dnia 18. października 1915, koło godz. 11-tej przedpoł. zbiegł w czasie jazdy służbowej z Krakowa do Górki, galarem, Wisłą, w okolicy Wawrzeńczyc szeregowiec posp. ruszenia Andrzej Turek, przydzielony do flotyli na Wiśle, urodzony w r. 1873 w Hawas, powiat Budalin, komitat Trenczyn, rolnik z zawodu, z zamiarem uchylenia się na zawsze od obowiązku służby wojskowej, zabierając z sobą skarbowe rzeczy wartości 25 Koron.

Dezerter Andrzej Turek mierzy 185 ctm., ma włosy czarne, oczy ciemne, brwi czarne, nos i usta proporcyonalne, brodę krótką, twarz szeroką. Znak szczególny: nosi zaniedbaną brodę. Mówi po słowacku i trochę po niemiecku.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i inne organa o śledzenie za wspomnianym dezerterem, aresztowanie go w razie przyłapania i odstawienie do c. i k. Sądu obwodowego w Sandomierzu.

108.

MGG. Nr. 395
Res. Nr. 98

Zamachy na koleje żelazne.

200 koron nagrody otrzyma, kto zdoła udaremnić zamach na kolej żelazną i sprawcę ująć względnie przyczynić się istotnie do jego schwytania.

Gdyby kilka osób współdziałało przy odparciu zamachu względnie ujęciu złoczyńcy, rozdzieli się między nich nagrodę.

C. i k. Jenerałgubernatorstwo zastrzega sobie podwyżkę tej nagrody w specyalnych wypadkach.

109.

MGG. 13.181/16.
E. Nr. 10.461

Polecenie krajowej firmy.

Firma Fitzner & Gamper, posiada w **Dąbrowie i Sielcach:**

1. oddział budowy kotłów lądowych i okrętowych.

2. oddział budowy rurociągów,

3. oddział wyrobu aparatów i urządzeń dla fabryk cukru,

4. oddział budowy konstrukcyi żelaznych.

Firma ta może przyjąć zamówienia na wielkie dostawy konstrukcyi żelaznych do budowy mostów, stacyi kolei żelaznych, zbiorników wody—dalej może dostarczyć lokomotyw, maszyn rolniczyeh, maszyn do cukrowni, gorzelń, browarów, fabryk krochmalu, młynów i t. d.

Firmę powyższą poleca się do uwzględnienia przy rozdawaniu dostaw.

110.

Zawiadomienie.

E. Nr. 12114

C. i k. Urząd wywiadowczy (Auskunftstelle) w Krakowie przeniósł swe biura do domu w Rynku głównym Nr. 19 II. p.

C. i k. Komendant obwodu:

ZYGMUNT GRZYMAŁA-DOBIECKI, c. i k. pułkownik, w. r.

Pińczów — Drukarnia, I. Rapoporta.

DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU PIŃCZOWSKIEGO

[illegible] kwartalnie [illegible] Nr. [illegible] Pińczów, dnia [illegible]

[illegible]